Samling af Afgørelser

RETTEN FOR EU-PERSONALESAGERS DOM (Første Afdeling)

15. juni 2010 *

»Almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/77/06 — ingen adgang til den skriftlige prøve som følge af det i adgangsprøverne opnåede resultat — EPSO's beføjelser«

I sag F-35/08,

angående et annullationssøgsmål anlagt i henhold til artikel 236 EF og artikel 152 EA,

Dimitrios Pachtitis, ansøger til den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AD/77/06, Athen (Grækenland), ved advokaterne P. Giatagantzidis og S. Stavropoulou,

sagsøger,

støttet af:

Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse ved H. Hijmans og M.V. Pérez Asinari, som befuldmægtigede,

intervenient,

mod

Europa-Kommissionen ved J. Currall og I. Hadjiyiannis, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

har

PERSONALERETTEN (Første Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, S. Gervasoni, og dommerne H. Tagaras (refererende dommer) og H. Kreppel,

justitssekretær: fuldmægtig R. Schiano,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 1. december 2009,

afsagt følgende

* Processprog: græsk.

Dom

1 Ved stævning indgået til Personalerettens Justitskontor ved telefax den 14. marts 2008 (idet originalen blev indleveret den 19.3.2008) har Dimitrios Pachtitis nedlagt påstand om annullation for det første af Det Europæiske Personaleudvælgelseskontors (EPSO) afgørelse af 31. maj 2007, hvorved han blev underrettet om, at han ikke havde bestået adgangsprøverne til den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AD/77/06, for det andet af EPSO's afgørelse af 6. december 2007, hvorved hans klage over afgørelsen af 31. maj 2007 blev afslået, og for det tredje af alle tilknyttede retsakter.

Retsforskrifter

2 Artikel 27 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (herefter »vedtægten«) har følgende ordlyd:

»Det skal ved ansættelse tilstræbes, at institutionen sikres medarbejdere, der opfylder de højeste krav til kvalifikationer, indsats og integritet; de skal udvælges på et så bredt geografisk grundlag som muligt blandt statsborgere i [Unionens] medlemsstater. Ingen stilling kan forbeholdes borgere fra en bestemt medlemsstat.«

3 Vedtægtens artikel 28 bestemmer:

»Til tjenestemand kan kun udnævnes en person, der:

a) er statsborger i en af [Unionens] medlemsstater, medmindre ansættelsesmyndigheden bestemmer andet, og såfremt han ikke er frataget de borgerlige rettigheder

b) har opfyldt sine forpligtelser i henhold til de for ham gældende love om værnepligt

c) opfylder de vandelskrav, der stilles for at bestride det pågældende hverv

d) med forbehold af bestemmelserne i artikel 29, stk. 2, har bestået en udvælgelsesprøve baseret på kvalifikationsbeviser, på prøver eller på både kvalifikationsbeviser og prøver på de i bilag III fastsatte betingelser

e) opfylder de for hans hverv nødvendige fysiske krav

f) beviser, at han har indgående kundskaber i et af [Unionens] sprog og tilfredsstillende kundskaber i et andet af [Unionens] sprog i det omfang, dette er nødvendigt for hans hverv.«

4 Vedtægtens artikel 29 bestemmer:

»1. Ved besættelse af ledige stillinger i en institution skal ansættelsesmyndigheden først tage følgende i betragtning:

a) mulighederne for at besætte stillingen ved

[…]

inden for institutionen

b) eventuelle anmodninger om overførsel af tjenestemænd i samme lønklasse fra andre institutioner og/eller mulighederne for afholdelse af en udvælgelsesprøve inden for institutionen […],

og skal derpå gennemføre udvælgelsesproceduren baseret enten på kvalifikationsbeviser, på prøver eller på både kvalifikationsbeviser og prøver. […] Denne procedure kan også gennemføres med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve.

2. Ved ansættelse af seniormanagere […] samt i særlige tilfælde for ansættelse til stillinger, der kræver specielle kvalifikationer, kan ansættelsesmyndigheden anvende en anden procedure end udvælgelsesproceduren.

3. Institutionerne kan afholde interne udvælgelsesprøver for hver enkelt ansættelsesgruppe på grundlag af kvalifikationer og prøver for den pågældende institution på lønklasse AST 6-niveau eller højere eller lønklasse AD 9-niveau eller højere. […]

4. […] Europa-Parlamentet [afholder] hvert femte år en intern udvælgelsesprøve på grundlag af kvalifikationer og prøver for hver ansættelsesgruppe på lønklasse AST 6-niveau eller højere og lønklasse AD 9-niveau eller højere.«

5 I vedtægtens artikel 30 er fastsat følgende:

»Ansættelsesmyndigheden udpeger en udvælgelseskomité til hver udvælgelsesprøve. Komitéen opstiller en liste over egnede ansøgere.

[…]«

6 Bilag III til vedtægten med overskriften »Udvælgelsesprocedure« bestemmer følgende i artikel 3:

»Udvælgelseskomitéen består af en formand, der udpeges af ansættelsesmyndigheden, og af medlemmer, hvoraf et lige stort antal udpeges af ansættelsesmyndigheden og af Personaleudvalget.

Drejer det sig om en almindelig udvælgelsesprøve, der er fælles for to eller flere institutioner, består udvælgelseskomitéen af en formand, der er udnævnt af den i vedtægtens artikel 2, stk. 2, nævnte ansættelsesmyndighed, af medlemmer, der på forslag af institutionerne er udpeget af den i vedtægtens artikel 2, stk. 2, nævnte ansættelsesmyndighed, og af medlemmer, der er udpeget efter fælles aftale mellem institutionernes personaleudvalg på paritetisk grundlag.

Udvælgelseskomitéen kan til bestemte prøver tilkalde en eller flere rådgivende [bisiddere].

De blandt tjenestemændene udvalgte medlemmer af udvælgelseskomitéen skal mindst tilhøre samme ansættelsesgruppe og lønklasse som den stilling, der skal besættes.

Hvis udvælgelseskomitéen består af mere end fire medlemmer, skal hvert køn mindst være repræsenteret med to medlemmer.«

7 Artikel 5 i bilag III til statutten har følgende ordlyd:

»Udvælgelseskomitéen udfærdiger efter at have set [ansøgernes] akter listen over ansøgere, der opfylder de betingelser, der er fastsat i meddelelsen om udvælgelsesprøven.

[…]

I tilslutning hertil opstiller Udvælgelseskomitéen den i henhold til artikel 30 i vedtægten nævnte liste over egnede ansøgere; antallet af de på denne liste opførte ansøgere skal så vidt muligt være mindst dobbelt så stort som antallet af de stillinger, der skal besættes.

Udvælgelseskomitéen tilsender ansættelsesmyndigheden listen over egnede ansøgere samt en rapport, der er ledsaget af grunde og eventuelt de enkelte udvalgsmedlemmers bemærkninger.«

8 Artikel 7 i bilag III til vedtægten bestemmer følgende:

»1. Efter høring af Vedtægtsudvalget overdrager institutionerne [EPSO] ansvaret for, at de nødvendige foranstaltninger træffes, så det sikres, at der anvendes ensartede standarder i procedurerne for udvælgelse af [Unionens] tjenestemænd og i de vurderinger og prøver, der omhandles i vedtægtens artikel 45 og 45a.

2. [EPSO's] opgaver består i:

a) efter anmodning fra de enkelte institutioner at afholde almindelige udvælgelsesprøver

b) efter anmodning fra de enkelte institutioner at yde teknisk støtte til interne udvælgelsesprøver, som de afholder

c) at fastlægge indholdet af alle prøver, som afholdes af institutionerne, med det formål at sikre, at kravene i vedtægtens artikel 45a, stk. 1, litra c), overholdes på en standardiseret og ensartet måde

d) at tage det generelle ansvar for at definere og organisere vurderingen af sproglige kvalifikationer med henblik på at sikre at kravene i vedtægtens artikel 45, stk. 2, opfyldes på en harmoniseret og ensartet måde.

3. [EPSO] kan efter anmodning fra de enkelte institutioner udføre andre opgaver med tilknytning til udvælgelse af tjenestemænd.

4. [EPSO] yder efter anmodning fra de forskellige institutioner disse bistand med henblik på udvælgelse af midlertidigt ansatte og kontraktansatte, særligt ved at fastlægge indholdet af prøverne og tilrettelægge udvælgelsesprocedurerne inden for rammerne af artikel 12 og 82 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte.«

9 Af betragtningerne til Europa-Parlamentets, Rådets, Kommissionens, Domstolens, Revisionsrettens, Det Økonomiske og Sociale Udvalgs, Regionsudvalgets og Ombudsmandens afgørelse af 25. juli 2002 om oprettelse af EPSO (EFT L 197, s. 53) (herefter »afgørelsen om oprettelse af EPSO«) fremgår følgende:

»(1) Af hensyn til en effektiv og økonomisk anvendelse af ressourcerne bør de midler, der afsættes til udvælgelse af [Den Europæiske Unions] tjenestemænd og øvrige ansatte, overdrages til et fælles interinstitutionelt organ.

(2) Dette interinstitutionelle organ bør have til opgave under hensyntagen til de behov, som de enkelte institutioner giver udtryk for, og under overholdelse af vedtægten at opstille lister over egnede ansøgere i forbindelse med almindelige udvælgelsesprøver; det er de enkelte ansættelsesmyndigheder, der udnævner de egnede ansøgere.

[…]«

10 Artikel 2, stk. 1, i afgørelsen om oprettelse af EPSO er affattet som følger:

»[EPSO] udøver de udvælgelsesbeføjelser, som i henhold til artikel 30, stk. 1, i vedtægten og bilag III til vedtægten er overdraget til ansættelsesmyndighederne i de institutioner, der har undertegnet denne afgørelse. […]«

11 Artikel 3 i afgørelsen om oprettelse af EPSO har følgende ordlyd:

»1. På grundlag af anmodninger fra de i artikel 2 nævnte ansættelsesmyndigheder opstiller [EPSO] lister over egnede ansøgere i forbindelse med afholdelse af almindelige udvælgelsesprøver i henhold til artikel 30, stk. 1, i vedtægten og under hensyntagen til bestemmelserne i bilag III til vedtægten.

2. [EPSO] kan yde assistance til institutioner, organer, organismer og agenturer oprettet i medfør af traktaterne eller på grundlag af disse i forbindelse med afholdelse af interne udvælgelsesprøver og udvælgelse af øvrige ansatte.«

12 Artikel 1 i afgørelse truffet af Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens generalsekretærer, Domstolens justitssekretær, Revisionsrettens, Det Økonomiske og Sociale Udvalgs og Regionsudvalgets generalsekretærer og Ombudsmandens repræsentant af 25. juli 2002 om organisation og drift af EPSO (EFT L 193, s. 56) (herefter »afgørelsen om organisation og drift af EPSO«) bestemmer følgende:

»1. [EPSO] har til opgave at afholde almindelige udvælgelsesprøver med det formål at forsyne [Den Europæiske Unions] institutioner med medarbejdere på de bedste professionelle og finansielle betingelser. [EPSO] opstiller lister over egnede ansøgere, som sætter institutionerne i stand til at ansætte højt kvalificerede medarbejdere, som opfylder de af institutionerne fastsatte behov.

2. [EPSO's] opgaver består nærmere bestemt af:

a) efter anmodning fra enkeltinstitutioner afholdelse af almindelige udvælgelsesprøver med henblik på opstilling af lister over egnede ansøgere, der kan udnævnes til tjenestemænd. Udvælgelsesprøverne afholdes under overholdelse af vedtægtens bestemmelser, på grundlag af standardkriterier fastsat i henhold til artikel 6, litra c), og ifølge et arbejdsprogram, der vedtages af bestyrelsen

b) tæt samarbejde med institutionerne med det formål at evaluere de kommende personalebehov, som institutionerne har givet udtryk for, og at forberede og udarbejde et program for udvælgelsesprøver, der opfylder de nævnte behov i rette tid

c) fastlæggelse af udvælgelsesmetoder og -teknikker i overensstemmelse med god praksis og de kompetenceprofiler, der er fastsat for institutionernes forskellige personalekategorier

d) forvaltning af og tilsyn med udnyttelsen af listerne over egnede ansøgere opstillet i forbindelse med interinstitutionelle udvælgelsesprøver

e) fremlæggelse for institutionerne af en årsrapport om sine aktiviteter.«

13 Artikel 2 i afgørelsen om organisation og drift af EPSO har følgende ordlyd:

»Ansættelsesmyndigheden i hver enkelt institution stiller på grundlag af den kvote, som bestyrelsen har vedtaget i henhold til artikel 6, litra i), et tilstrækkeligt antal udvælgelseskomitémedlemmer, bisiddere og eksamensvagter til rådighed for [EPSO] af hensyn til en fornuftig afvikling af udvælgelsesprocedurerne i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 3 i bilag III til vedtægten.«

14 Artikel 5, stk. 1, i afgørelsen om organisation og drift af EPSO bestemmer følgende:

»Der nedsættes en bestyrelse for [EPSO] bestående af et medlem udpeget af hver enkelt institution og af tre personalerepræsentanter med observatørstatus udpeget efter fælles aftale mellem institutionernes personaleudvalg.«

15 Ordlyden af artikel 6 i afgørelsen om organisation og drift af EPSO er som følger:

»I institutionernes fælles interesse udfører bestyrelsen følgende opgaver: […]

c) […] den [vedtager] med kvalificeret flertal og efter forslag fra [EPSO's] direktør principperne for [EPSO's] udvælgelsespolitik

[…]«

Sagens faktiske omstændigheder

16 Den 15. november 2006 offentliggjorde EPSO meddelelsen om den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AD/77/06 (EUT C 277 A, s. 3, herefter »den omtvistede udvælgelsesprøve«) med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve på oversættelsesområdet af sprogadministratorer med græsk som hovedsprog i lønklasse AD 5. I overensstemmelse med meddelelsen om udvælgelsesprøven skulle ansøgerne vælge mellem to muligheder, benævnt option 1 og option 2, svarende til deres sproglige kundskaber. Både ansøgerens andet og tredje sprog skulle være tysk, engelsk eller fransk.

17 Idet sagsøgeren, som er græker, fra januar 1982 til december 1991 havde arbejdet som oversætter ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, meldte han sig som ansøger til den ovennævnte udvælgelsesprøve under option 1.

18 Udvælgelsesprøven bestod af tre faser. Ifølge afsnit B i meddelelsen om udvælgelsesprøven bestod den første eller indledende fase af to adgangsprøver med hver 30 multiple choice-spørgsmål, hvoraf den første prøve tilsigtede en evaluering af kendskabet til Den Europæiske Union, dens institutioner og politikker [herefter »prøve a)«], og den anden tilsigtede en evaluering af ansøgerens evner og kompetencer i forhold til at kunne ræsonnere verbalt og numerisk [herefter »prøve b)«]. Ifølge afsnit C i meddelelsen om udvælgelsesprøven bestod den anden fase af skriftlige prøver, og den tredje fase af en mundtlig prøve. I henhold til afsnit B i meddelelsen om udvælgelsesprøven og hvad angik option 1 ville kun de 110 ansøgere, som havde opnået de bedste resultater i adgangsprøverne – og under alle omstændigheder havde opnået det mindste antal krævede point, nemlig 5 ud af 10 i prøve a) og 10 ud af 20 i prøve b) – blive bedt om at indgive en fuldstændig ansøgning med henblik på deres adgang til udvælgelsesprøvens anden fase. Antallet af ansøgere fra option 2, der kunne få adgang til den anden fase, var fastsat til 30.

19 Det fulgte af afsnit D i meddelelsen om udvælgelsesprøven, at ansøgningerne skulle indgives elektronisk. Mere specifikt blev hver ansøger bedt om indledningsvis på EPSO's datasystem at udfylde en elektronisk ansøgning med deres personlige oplysninger. Efter registreringen af ansøgningen kunne ansøgeren indgive en elektronisk anmodning om deltagelse i udvælgelsesprøven. Hvis anmodningen var blevet indgivet inden for fristen, fremsendte EPSO ansøgeren en elektronisk indkaldelse til at deltage i udvælgelsesprøvens indledende fase og viderestillede derefter til hjemmesiden for en ekstern samarbejdspartner, som EPSO havde overdraget organiseringen og gennemførelsen af udvælgelsesprøvens indledende fase til. På denne samarbejdspartners hjemmeside kunne ansøgeren elektronisk reservere en dato og et tidspunkt for prøven i perioden fra den 10. april til den 4. maj 2007, hvilket var den periode, hvorunder adgangsprøverne ville finde sted på forskellige prøvecentre.

20 Disse prøver, der som fastsat i afsnit B i meddelelsen om udvælgelsesprøven foregik på computer, fandt således sted på et for hver ansøger forskelligt tidspunkt og sted. Spørgsmålene, der også var forskellige for hver ansøger, blev valgt vilkårligt fra en database, der indeholdt en mængde spørgsmål, som en ekstern samarbejdspartner havde udarbejdet for EPSO. Udvælgelseskomitéen for den omtvistede udvælgelsesprøve deltog først efter adgangsprøven og dermed kun i forbindelse med de skriftlige og

mundtlige prøver. Ifølge afsnit E, punkt 2, i meddelelsen om udvælgelsesprøven var navnene på medlemmerne af udvælgelseskomitéen blevet offentliggjort på EPSO's hjemmeside 15 dage forud for afholdelsen af de skriftlige prøver.

21 Efter sagsøgerens deltagelse i adgangsprøverne meddelte EPSO ham elektronisk den 31. maj 2007, hvilke resultater han havde opnået i prøve a) og b), og meddelte ham samtidigt, at disse resultater »uanset at de [lå] over eller [svarede] til det mindste antal krævede point, ikke [var] tilstrækkelige til at lade [ham] indgå blandt de ansøgere, der [havde] opnået de 110 bedste resultater ifølge den fremgangsmåde, der [var] fastsat i afsnit B i meddelelsen om udvælgelsesprøven«. Det var nemlig anført i denne e-mail, at sagsøgeren havde opnået 18,334/30 points, mens de 110 bedste ansøgere have opnået mindst 21,333/30 points.

22 Ved skrivelse af 4. juni 2007 anmodede sagsøgeren EPSO om en kopi af dennes svar i prøve a) og b) samt en kopi af multiple choice-spørgsmålene i disse prøver, ledsaget af en liste med de korrekte svar.

23 Den 27. juni 2007 svarede EPSO med et afslag, idet personaleudvælgelseskontoret forbeholdt sig retten til at give sine forklaringer i en planlagt »vejledning for ansøgere«. Mere specifikt sondrede EPSO mellem »stopprøver«, som fandt sted i forbindelse med tidligere udvælgelsesprøver, og hvor meddelelsen af spørgsmål og svar var tilladt, og »adgangsprøverne« som dem i den omtvistede udvælgelsesprøve, hvor meddelelsen af spørgsmål og svar måtte udelukkes.

24 Sagsøgeren har bestridt »gyldigheden og indholdet« af EPSO's afgørelse af 31. maj 2007 ved at indbringe en klage i medfør af vedtægtens artikel 90, stk. 2, hvori han – idet han har klaget over dels en tilsidesættelse af principperne om lighed, objektivitet og gennemsigtighed samt af begrundelsespligten i afgørelsen af 31. maj 2007, dels urigtige skøn, som »udvælgelseskomitéen for adgangsprøverne (nemlig computeren)« nødvendigvis har anlagt i forbindelse med rettelsen af hans adgangsprøver, når henses til hans erhvervserfaring – kræver, at EPSO reviderer indholdet af denne afgørelse efter på ny at have undersøgt hans adgangsprøver, og at EPSO meddeler ham, om nogen af spørgsmålene i adgangsprøverne, og i så fald hvilke, var blevet »neutraliseret« af udvælgelseskomitéen.

25 Ved skrivelse af 26. november 2007 tilsendte EPSO sagsøgeren en oversigt vedrørende prøve a) og b), hvoraf fremgik numrene på de stillede multiple choice-spørgsmål, de bogstaver, der svarede til sagsøgerens svar, og de bogstaver, der svarede til de korrekte svar, uden at teksterne til disse spørgsmål og svar blev udleveret. Det fremgår af dette dokument, at ud af de 30 multiple choice-spørgsmål vedrørende verbal og numerisk ræsonnement havde sagsøgeren besvaret 16 spørgsmål korrekt, og af de 30 spørgsmål vedrørende kendskab til Den Europæiske Union havde han besvaret 23 spørgsmål korrekt.

26 Ved afgørelse af 6. december 2007, hvori EPSO erklærede på ny at have undersøgt dels sagsøgerens akter i forhold til den automatiserede behandling af dennes adgangsprøver, dels konsekvenserne af neutraliseringen af visse spørgsmål for sagsøgerens resultater, afslog EPSO klagen og bekræftede afgørelsen af 31. maj 2007. Hvad mere specifikt angår de neutraliserede spørgsmål har EPSO anført, at syv spørgsmål faktisk var blevet neutraliseret af et »rådgivende udvalg«, som det tilkom at føre kontrol med kvaliteten af de i databasen indførte spørgsmål, men at sagsøgerens adgangsprøver ikke indeholdt nogen af de neutraliserede spørgsmål.

Parternes påstande og sagsbehandlingen

27 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— EPSO's afgørelser af 31. maj 2007 og 6. december 2007 samt alle tilknyttede retsakter annulleres.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

28 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse, da sagen er åbenbart ugrundet.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

29 Ved skrivelse, som indgik til Personalerettens Justitskontor den 31. juli 2008, har Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS) anmodet om at kunne indtræde i sagen til støtte for sagsøgerens påstande. Hovedparternes bemærkninger til denne anmodning indgik til Personalerettens Justitskontor henholdsvis den 8. og den 12. september 2008.

30 Formanden for Personalerettens Første Afdeling har ved kendelse af 20. november 2008 tilladt EDPS at indtræde i sagen. EDPS' interventionsindlæg indgik til Personalerettens Justitskontor den 29. januar 2009. I dette indlæg, og idet den indledningsvis indrømmede, at afgørelser vedrørende afholdelsen af en udvælgelsesprøve og valget af ansøgere i fasen efter en udvælgelsesprøve ikke henhørte under dennes kompetenceområde, præciserede EDPS, at dennes intervention således skulle forstås som alene vedrørende sagsøgerens begæring om aktindsigt i visse dokumenter i udvælgelsesprøven, hvilket var til støtte for sagsøgerens første anbringende om manglende begrundelse i afgørelserne af 31. maj 2007 og 6. december 2007.

31 Kommissionen og sagsøgeren har fremsat bemærkninger til dette interventionsindlæg ved skrivelser af 5. marts 2009.

32 Parallelt med søgsmålet for Personaleretten har sagsøgeren anlagt sag ved Retten til prøvelse af afslaget på hans genfremsatte begæring som fastsat i artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter. Der er tale om en verserende sag, der er registreret som sag T-374/07.

33 Med henblik på under de bedst mulige forhold at sikre sagens forberedelse og gennemførelsen af proceduren har Personaleretten truffet foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse som fastsat i procesreglementets artikel 55 og 56. Med henblik herpå er Kommissionen ved skrivelser fra Personalerettens Justitskontor af 18. november 2009 og 8. december 2009 blevet opfordret til at præcisere det i nærværende doms præmis 26 nævnte »rådgivende udvalgs« sammensætning og funktion.

34 Ved skrivelser, som pr. telefax indgik til Personalerettens Justitskontor den 24. november 2009 og den 14. december 2009, har Kommissionen efterkommet Personalerettens anmodninger inden for rammerne af foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse.

Tvistens genstand

35 Ud over påstanden om annullation af EPSO's afgørelse af 31. maj 2007, hvorved han blev underrettet om, at han ikke havde bestået adgangsprøverne til den omtvistede udvælgelsesprøve, har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af EPSO's afgørelse af 6. december 2007 vedrørende afslag på hans klage over afgørelsen af 31. maj 2007.

36 Det følger af fast retspraksis, at en tjenestemands søgsmål, som formelt er rettet mod udtrykkelig eller stiltiende afvisning af en klage, medfører, at Retten også må prøve den akt, der går ham imod, som har været genstand for klagen (Domstolens dom af 17.1.1989, sag 293/87, Vainker mod Parlamentet, Sml. s. 23, præmis 8, og Rettens dom af 10.12.1992, sag T-33/91, Williams mod Revisionsretten, Sml. II, s. 2499, præmis 23).

37 Hvis afgørelsen om afvisning af en klage – den være sig stiltiende eller udtrykkelig – indeholder et rent afslag på klagen, bekræfter den nemlig blot den akt eller den undladelse, som klageren gør indsigelse mod, og udgør ikke i sig selv en anfægtelig akt (Domstolens dom af 28.5.1980, forenede sager 33/79 og 75/79, Kuhner mod Kommissionen, Sml. s. 1677, præmis 9, og Domstolens kendelse af 16.6.1988, sag 371/87, Progoulis mod Kommissionen, Sml. s. 3081, præmis 17, samt Rettens dom af 12.12.2002, forenede sager T-338/00 og T-376/00, Morello mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 301, og II, s. 1457, præmis 34, og af 2.3.2004, sag T-14/03, Di Marzio mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 43, og II, s. 167, præmis 54).

38 En rent bekræftende retsakt kan ikke anses for at udgøre en retsakt, der går adressaten imod, sådan som det er tilfældet med en retsakt, som ikke indeholder nogen ny omstændighed i forhold til en ældre retsakt, der går adressaten imod, og som dermed ikke erstatter den ældre retsakt (jf. i denne retning Domstolens dom af 10.12.1980, sag 23/80, Grasselli mod Kommissionen, Sml s. 3709, præmis 18, og Rettens kendelse af 27.6.2000, sag T-608/97, Plug mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 125, og II, s. 569, præmis 23, samt dommen i sagen Di Marzio mod Kommissionen, præmis 54).

39 Det er dog ved flere lejligheder blevet fastslået, at en udtrykkelig afgørelse om afvisning af en klage, henset til dens indhold, kan være sådan, at den ikke bekræfter den af sagsøgeren anfægtede retsakt. Dette er tilfældet, når afgørelse om afvisning af klagen indeholder en fornyet vurdering af sagsøgerens forhold på grundlag af nye faktiske eller retlige omstændigheder, eller når den ændrer eller supplerer den oprindelige afgørelse. I disse tilfælde udgør afvisningen af klagen en retsakt, der er underlagt domstolskontrol, og retsinstansen tager hensyn til den ved vurderingen af lovligheden af den anfægtede retsakt (Rettens dom af 10.6.2004, sag T-258/01, Eveillard mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 167, og II, s. 747, præmis 31, og af 7.6.2005, sag T-375/02, Cavallaro mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 151, og II, s. 673, præmis 63-66, samt Personalerettens dom af 9.9.2008, sag F-18/08, Ritto mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A-1, s. 281, og II-A-1, s. 1495, præmis 17), eller anser den ligefrem for en retsakt, der går adressaten imod, og som erstatter den anfægtede retsakt (jf. i denne retning dommen i sagen Kuhner mod Kommissionen, præmis 9, dommen i sagen Morello mod Kommissionen, præmis 35, og Rettens dom af 14.10.2004, sag T-389/02, Sandini mod Domstolen, Sml. Pers. I-A, s. 295, og II, s.1339, præmis 49).

40 I det foreliggende tilfælde bekræfter afgørelsen af 6. december 2007 EPSO's afslag på at lade sagsøgerens navn indgå på listen med navnene på de 110 ansøgere, der havde opnået de bedste resultater i adgangsprøverne til den omtvistede udvælgelsesprøve, samtidigt med at sagsøgerens argumenter blev tilbagevist og dette afslag blev uddybet. Mens afgørelsen af 31. maj 2007 nemlig begrænser sig til at underrette sagsøgeren om, at han ikke havde bestået adgangsprøverne til den omtvistede udvælgelsesprøve, hviler afgørelsen af 6. december 2007 nemlig på flere grunde, som ikke følger af afgørelsen af 31. maj 2007. Desuden indeholder afgørelsen af 6. december 2007 det nye forhold om neutraliseringen af visse spørgsmål i adgangsprøverne.

41 Under disse omstændigheder udgør afgørelsen af 6. december 2007, som supplerer afgørelsen af 31. maj 2007, ikke en bekræftende retsakt af sidstnævnte afgørelse og skal inddrages i den legalitetskontrol, som det tilkommer Personaleretten at udøve.

42 Det skal således fastslås, at søgsmålet indebærer, at Personaleretten skal tage stilling til påstandene om annullation af afgørelse af 31. maj 2007 som suppleret ved afgørelse af 6. december 2007 (herefter »de anfægtede afgørelser«).

Påstanden om annullation af de anfægtede afgørelser

43 Det skal indledningsvis fastslås, at uanset at afgørelsen af 31. maj 2007 begrænser sig til at underrette sagsøgeren om, at han ikke havde bestået adgangsprøverne til den omtvistede udvælgelsesprøve, skal påstanden om annullation af denne afgørelse forstås således, at den vedrører selve den afgørelse, der udelukker sagsøgeren fra listen med de 110 ansøgere, der havde opnået de bedste resultater i de omhandlede adgangsprøver.

44 Sagsøgeren har til støtte for sin påstand om annullation af de anfægtede afgørelser gjort fire anbringender gældende vedrørende for det første manglende begrundelse af de omhandlede afgørelser, for det andet EPSO's manglende beføjelse i forhold til at frasortere ansøgere under den indledende fase af den omtvistede udvælgelsesprøve, for det tredje tilsidesættelsen af principperne om lighed, objektivitet og proportionalitet og for det fjerde, at der er anlagt åbenbart urigtige skøn.

45 Det andet anbringende skal først behandles.

Parternes argumenter

46 Sagsøgeren har påstået, at EPSO ikke var beføjet til at vælge emnerne i den indledende fases adgangsprøver, eftersom valget af emner berører prøvernes indhold og henhører under udvælgelseskomitéens beføjelse. Derved tiltog EPSO sig ulovligt »eksaminators« beføjelser, som kun kan tilkomme udvælgelsesprøvens udvælgelseskomité. Sagsøgeren mener nemlig, at det af ordlyden af afgørelsen om organisation og drift af EPSO følger, at EPSO alene har til opgave at »afholde« udvælgelsesprøverne, nemlig i fællesskab med institutionerne at vurdere rekrutteringsbehovene, at offentliggøre meddelelser om udvælgelsesprøver, at tilse udvælgelsesprøvernes gennemførelse, at sørge for den tekniske og materielle infrastruktur, at føre tilsyn med udnyttelsen af listerne over egnede ansøgere og at udarbejde årsrapporter om dets aktiviteter. I det foreliggende tilfælde har EPSO imidlertid overskredet sine beføjelser, sådan som de er blevet defineret, og udvælgelseskomitéen har ikke blot ikke fastsat emnerne, men deltog slet ikke under den indledende fase af udvælgelsesprøven, hvilket, henset til retspraksis om stabiliteten i udvælgelseskomitéers sammensætning (Rettens dom af 23.3.2000, sag T-95/98, Gogos mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 51, og II, s. 219), kun så meget desto mere kan udgøre en tilsidesættelse af denne retspraksis. Udvælgelseskomitéens manglende deltagelse på dette stadium er så meget desto mere alvorligt, som den omtvistede udvælgelsesprøves indledende fase var den sværeste, når der bl.a. henses til det store antal ansøgere, der blev frasorteret.

47 For Kommissionen er adgangsprøverne i den indledende fase, som går forud for de egentlige prøver, adskilt fra de sidstnævnte prøver, eftersom udvælgelseskomitéen kun deltager i gennemførelsen af de egentlige prøver. Den omstændighed, at udvælgelseskomitéen fastlægger spørgsmålene i forbindelse med de skriftlige og mundtlige prøver, indebærer ikke, at EPSO ikke kan fastlægge spørgsmålene i forbindelse med adgangsprøverne i den indledende fase. Det er derfor ikke med føje, at sagsøgeren påstår, at udvælgelseskomitéen ikke har fastlagt spørgsmålene, og at den helt har undladt at opfylde sine opgaver under den indledende fase af den omtvistede udvælgelsesprøve, eftersom denne fase kun vedrørte adgangsprøverne. Det er heller ikke med føje, at sagsøgeren nævner dommen i sagen Gogos mod Kommissionen, for der er ikke nogen forbindelse mellem den sag og den foreliggende sag, hverken i forhold til eksistensen af en udvælgelseskomité inden for rammerne af adgangsprøverne eller i forhold til udvælgelseskomitéens sammensætning. Kommissionen har under alle omstændigheder bemærket, at det af retspraksis følger, at EPSO har et vidt skøn ved fastsættelsen af, på hvilke betingelser og hvordan en udvælgelsesprøve tilrettelægges. Retten fastslog således i en dom af 26. oktober 2004, Falcone mod Kommissionen (sag T-207/02, Sml. Pers. I-A, s. 305, og II, s. 1393, præmis 38-40) (herefter »Falcone-dommen«), at tilrettelæggelsen af en første fase af stopprøver for ansøgere – nemlig en indledende fase med henblik på kun at beholde dem, der får de bedste resultater – er en del af EPSO's skønsbeføjelse, og at dette er i overensstemmelse med artikel 4 og 5 i bilag III til vedtægten og med princippet om god forvaltning. I den nævnte sag udgjorde det forhold, at

man bestod stopprøven, i realiteten betingelsen for deltagelse i de skriftlige og mundtlige prøver. I det foreliggende tilfælde udgør adgangsprøverne en betingelse for adgang til de skriftlige og mundtlige prøver. Uanset at prøven i den indledende fase i Falcone-dommen udgjorde en stopprøve, mens det i den foreliggende sag drejede sig om en adgangsprøve, forbliver princippet det samme.

Rettens bemærkninger

48 Det skal indledningsvis bemærkes, at vedtægten tillægger rekrutteringen af tjenestemænd en særlig betydning, idet den bl.a., således som det følger af artikel 27, kræver, at de opfylder de højeste krav til kvalifikationer, indsats og integritet. Uanset at det af artikel 12, stk. 1, i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union følger, at de samme krav stilles til rekrutteringen af midlertidigt ansatte, skal det fastslås, at de omhandlede kvaliteter er af helt særlig betydning for tjenestemænd, eftersom de dels har til opgave at udføre de vigtigste opgaver for Den Europæiske Union, dels påtager sig under hele deres karriere at arbejde i Unionens tjeneste.

49 Med henblik på at nå det i vedtægtens artikel 27 fastsatte mål har lovgiver – efter i artikel 28 at have fastsat de seks ufravigelige betingelser, som en person skal opfylde for at kunne blive udnævnt til tjenestemand – dels fastsat i artikel 29, at rekrutteringen af tjenestemænd som hovedregel sker ved en udvælgelsesprøve, og i artikel 30, at ansættelsesmyndigheden udpeger en udvælgelseskomité til hver udvælgelsesprøve, og at komitéen opstiller en liste over egnede ansøgere, dels i bilag III til vedtægten på detaljeret vis reguleret proceduren for udvælgelsesprøver.

50 Det fremgår bl.a. af bilag III til vedtægten, at reguleringen af proceduren for udvælgelsesprøver bygger på princippet om den delte kompetence mellem ansættelsesmyndigheden og udvælgelseskomitéen. I en bestræbelse på at sikre gennemsigtigheden i proceduren for udvælgelsen af Unionens personale viser dette diarki i vedtægten – samtidigt med at det er udtryk for en selvbegrænsning af den administrative magt – lovgivers vilje til ikke kun at overlade administrationen den delikate opgave at udvælge det omhandlede personale, men også via en udvælgelseskomité (hvori administrationen også er repræsenteret) at lade personer, som ikke tilhører det administrative hierarki – navnlig personalerepræsentanter – deltage heri.

51 Inden for rammerne af den delte kompetence tilkommer det ansættelsesmyndigheden, sådan som det følger navnlig af artikel 1, stk. 1, i bilag III til vedtægten samt af bilagets artikel 4, dels at give meddelelse om udvælgelsesprøver, hvilket sker efter høring af det paritetiske samarbejdsudvalg, dels at opstille listen over de ansøgere, der opfylder de tre første betingelser, der er fastsat i henhold til artikel 28 i vedtægten for at kunne blive udnævnt til tjenestemand.

52 Når ansættelsesmyndigheden har fremsendt denne liste til udvælgelseskomitéens formand, påhviler det herefter udvælgelseskomitéen selv, sådan som anført i artikel 5 i bilag III til vedtægten, for det første at udfærdige listen over ansøgere, der opfylder de betingelser, der er fastsat i meddelelsen om udvælgelsesprøven, for det andet at gennemføre prøverne, og for det tredje at opstille listen over egnede ansøgere og at fremsende den til ansættelsesmyndigheden.

53 I lyset af denne centrale rolle, som udvælgelseskomitéen er blevet betroet, har lovgiver fastsat et vist antal garantier hvad angår både dens udpegelse, sammensætning og funktion.

54 Hvad angår udpegelsen og sammensætningen af udvælgelseskomitéen fastsætter artikel 30 i vedtægten og artikel 3 i bilag III til vedtægten således for det første, at ansættelsesmyndigheden udpeger en udvælgelseskomité til hver udvælgelsesprøve, for det andet, at medlemmerne ud over formanden for udvælgelseskomitéen skal være udpeget af administrationen og af personaleudvalget, idet de udpeger et lige stort antal, for det tredje, at de blandt tjenestemændene valgte medlemmer af

udvælgelseskomitéen mindst skal tilhøre samme ansættelsesgruppe og lønklasse som den stilling, der skal besættes, og for det fjerde, at i en udvælgelseskomité, der består af mere end fire medlemmer, skal hvert køn mindst være repræsenteret med to medlemmer.

55 Hvad angår udvælgelseskomitéens funktion og bortset fra den forpligtelse, der påhviler udvælgelseskomitéen som følge af de almindelige principper i EU-retten, som f.eks. at overholde ligebehandlingsprincippet i forhold til ansøgere samt princippet om den objektive bedømmelse af ansøgere eller princippet om stabiliteten i udvælgelseskomitéers sammensætning (jf. dommen i sagen Gogos mod Kommissionen og Rettens dom af 5.4.2005, sag T-336/02, Christensen mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 75, og II, s. 341, præmis 38 og den deri nævnte retspraksis), fastsætter artikel 6 i bilag III til vedtægten udtrykkeligt, at udvælgelseskomitéens arbejde er fortroligt, hvilket netop er med henblik på at sikre uafhængigheden og objektiviteten i dens arbejde ved at beskytte den mod enhver indblanding eller eksternt pres, hvad enten det kommer fra administrationen, de berørte ansøgere eller tredjemænd (Domstolens dom af 28.2.1980, sag 89/79, Bonu mod Rådet, Sml. s. 553, præmis 5).

56 Ansættelsesmyndighedens og udvælgelseskomitéens delte kompetence, sådan som den er beskrevet i de foregående præmisser, er ikke blevet berørt af EPSO's oprettelse i 2002, idet den konstituerende retsakts artikel 2 udtrykkeligt fastslår, at EPSO udøver de udvælgelsesbeføjelser, som er overdraget til ansættelsesmyndighederne på området for udvælgelsesprøver. Desuden følger det af artikel 7 i bilag III til vedtægten, at hvad angår gennemførelsen af udvælgelsesprøver til rekruttering af tjenestemænd har EPSO's opgaver i det væsentlige en organisatorisk karakter. Denne konstatering modsiges ikke af de særlige bestemmelser i afgørelserne om oprettelse af EPSO og om organisation og drift af EPSO, uanset at disse afgørelser til tider indeholder formuleringer, der kan være vildledende, som f.eks. at EPSO »opstiller […] lister over egnede ansøgere« (hvilket giver indtryk af, at EPSO er beføjet til at afgøre, hvilke ansøgere der skal figurere herpå), eftersom de omhandlede afgørelser under alle omstændigheder har en trinlavere rang end vedtægtens bestemmelser.

57 Under alle omstændigheder omfatter EPSO's beføjelser hverken valget eller vurderingen af emnerne i de spørgsmål, som stilles i en udvælgelsesprøve. Det er denne konklusion, der skal drages af det, der fremgår af den foregående præmis, og som bekræftes derved, at der ikke i artikel 7 i bilag III til vedtægten findes nogen henvisning til nogen form for opgave for EPSO, som berører fastlæggelsen af »indholdet af prøver« i forbindelse med udvælgelsesprøver til rekruttering af tjenestemænd, hvorimod samme artikel 7 udtrykkeligt tildeler EPSO sådanne opgaver, bl.a. i forhold til certificering af tjenestemænd ved dennes stk. 2, litra c), eller ved udvælgelse af midlertidigt ansatte og kontraktansatte i dennes stk. 4.

58 Sammenfattende er de opgaver, som EPSO er blevet betroet, af en beskaffenhed, der gør dette organ til en vigtig aktør i fastlæggelsen og gennemførelsen af Unionens politik på personaleudvælgelsesområdet, men hvad angår afholdelsen af udvælgelsesprøverne til rekruttering af tjenestemænd er dens rolle – om end væsentlig i det omfang, den bistår udvælgelseskomitéen – under alle omstændigheder subsidiær i forhold til denne komité, og EPSO kan i øvrigt ikke erstatte den.

59 I det foreliggende tilfælde har sagsøgeren klaget over at være blevet udelukket fra den omtvistede udvælgelsesprøve efter være blevet frasorteret ved adgangsprøverne, hvis emne ikke var blevet valgt af udvælgelseskomitéen for den omtvistede udvælgelsesprøve, men af EPSO, som ikke var beføjet til at træffe dette valg af emner. Heroverfor har Kommissionen nærmere bestemt anført, at vedtægtens bestemmelser om udvælgelseskomitéens beføjelser og om garantier for sådanne komitéer ikke fandt anvendelse på de omhandlede prøver, idet de ikke var en del af udvælgelsesprøven i egentlig forstand, men henhørte under en foreløbig fase af denne udvælgelsesprøve med henblik på at udvælge de personer, som ville få adgang til den omhandlede udvælgelsesprøve.

60 Kommissionens standpunkt kan ikke tiltrædes.

61 Det fremgår nemlig af sagens akter, at i medfør af afsnit B i meddelelsen om udvælgelsesprøven kunne der af de 1 772 ansøgere under de to optioner samlet set, som havde reserveret en dato til adgangsprøverne til den omtvistede udvælgelsesprøve, kun gives 140 mulighed for at indgive en fuldstændig ansøgning med henblik på deres adgang til udvælgelsesprøvens anden fase. En procedure, som munder ud i, at mere end 90% af ansøgerne – ikke af formelle grunde, men fordi de ikke havde besvaret prøverne tilstrækkeligt tilfredsstillende – frasorteres, udgør en uadskillelig del af en udvælgelsesprøve.

62 Adgangsprøvernes karakter af en »udvælgelsesprøve« er så meget desto mere åbenbar derved, at det i det foreliggende tilfælde – som fastsat i afsnit B i meddelelsen om udvælgelsesprøven – ikke var tilstrækkeligt at opnå gennemsnittet i de omhandlede prøver, men at det for at kunne få adgang til udvælgelsesprøvens anden fase hvad angik option 1 (som var sagsøgerens valg) var nødvendigt, at man var blandt de 110 ansøgere, der havde opnået de bedste resultater i udvælgelsesprøverne. Den omstændighed, at prøverne i den indledende fase er af en beskaffenhed, hvor de stilles op mod hinanden, er dog en uadskillelig del af selve udvælgelsesprøvebegrebet, sådan som det er fremhævet i Rettens dom af 2. maj 2001, Giulietti m.fl. mod Kommissionen (forenede sager T-167/99 og T-174/99, Sml. Pers. I-A, s. 93, og II, s. 441, præmis 81), i lighed med hvad Domstolen allerede havde fastslået i dennes dom af 4. juli 1996, Parlamentet mod Innamorati, sag C-254/95 P (Sml. I, s. 3423, præmis 28).

63 Uanset om det sådan som påpeget af Kommissionen er rigtigt, at rettelsen af adgangsprøverne er sket pr. computer, og at rettelsen således bygger på en automatiseret procedure uden nogen subjektiv skønsmargin, er det dog stadigvæk sådan, at gennemførelsen af denne automatiserede procedure indebar, at der blevet truffet afgørelse vedrørende sagens realitet i det omfang, det i nærværende doms præmis 26 nævnte »rådgivende udvalg« dels fastlagde sværhedsgraden af multiple choice-spørgsmålene i adgangsprøverne, dels neutraliserede visse spørgsmål som anført i samme præmis 26. Det er dog åbenbart, at det drejer sig om opgaver, som normalt påhviler en udvælgelsesprøves udvælgelseskomité.

64 Hvad i øvrigt angår Kommissionens påberåbelse af Falcone-dommen skal det fastslås, at den ikke har nogen relevans. I denne dom anerkendte Retten i det væsentlige kun ansættelsesmyndighedens skønsbeføjelse til, som i det foreliggende tilfælde, at iværksætte en udvælgelsesprøve, som bestod af to adskilte faser, nemlig en første stopprøvefase, som bygger på multiple choice-spørgsmål, og en anden egentlig udvælgelsesprøvefase, som var betinget af, at første fase var bestået, således at adgangen var forbeholdt et reduceret antal ansøgere. Den i nærværende dom opbyggede argumentation rejser dog på ingen måde tvivl om ansættelsesmyndighedens beføjelser. Det omdiskuterede spørgsmål er her, om den første fase af en udvælgelsesprøve, sådan som den i Falcone-dommen behandlede eller som i den foreliggende sag, kan organiseres og afsluttes af EPSO alene uden nogen form for udvælgelseskomité. Ikke alene er dette spørgsmål slet ikke berørt i Falcone-dommen, men det skal derudover påpeges, at i sagen, der gav anledning til den nævnte dom, havde udvælgelseskomitéen overvåget og ført tilsyn med gennemførelsen af alle udvælgelsesprøvens dele, dvs. også den første fase. Det skal også tilføjes, at Kommissionen under retsmødet har indrømmet, at gennemførelsen af stopprøver, som svarer til adgangsprøverne i nærværende sag, efter de retsregler, der var gældende før oprettelsen af EPSO, alene var betroet udvælgelsesprøvens udvælgelseskomité.

65 Det følger af de foregående betragtninger, at sagsøgeren er blevet afskåret fra den anden fase af udvælgelsesprøven som følge af en procedure, som var leddet af en instans, som manglede beføjelse, og som følge af en afgørelse truffet af denne instans. Den omhandlede afgørelse skal således annulleres.

66 Det ville kun kunne forholde sig anderledes, hvis EPSO eller det i nærværende doms præmis 26 nævnte »rådgivende udvalg« kunne anses for »udvælgelseskomitéer« i vedtægtens forstand. Det er åbenbart, at dette ikke er tilfældet.

67 Som Kommissionen nemlig selv har indrømmet i punkt 4 i dennes svarskrift, var der i den omtvistede udvælgelsesprøve en udvælgelseskomité, idet navnene på dens medlemmer var blevet offentliggjort 15 dage forud for datoen for de skriftlige prøver. Stadigvæk ifølge Kommissionen deltog denne udvælgelseskomité dog først i udvælgelsesprøvens anden fase, eftersom EPSO havde organiseret og ført tilsyn med adgangsprøverne »i forbindelse med hvilke udvælgelseskomitéen ikke indtog nogen rolle«.

68 Både de mange opgaver (i det væsentlige rådgivning og bistand til institutionerne), som EPSO er betroet, og dens sammensætning (bestyrelsen består udelukkende af medlemmer, der er udpeget af institutionerne, idet de tre personalerepræsentanter kun har observatørstatus) er desuden til hinder for ethvert forsøg på at sidestille EPSO med en udvælgelseskomité, hvis sammensætning er underlagt en regel om paritet, og som oprettes for hver udvælgelsesprøve med den velpræciserede opgave at gennemføre den pågældende udvælgelsesprøve.

69 Endelig er det ikke blot sådan, at Kommissionen aldrig har påstået, at EPSO og det i nærværende doms præmis 26 nævnte »rådgivende udvalg« opfyldte en udvælgelseskomités funktioner, eller at de kunne sidestilles med en udvælgelseskomité, den har tværtimod i sin skrivelse af 24. november 2009 som svar på de i nærværende doms præmis 33 nævnte foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse udtrykkeligt nægtet noget sådant med hensyn til det »rådgivende udvalg«.

70 Det følger heraf, at EPSO i mangel af en ændring af vedtægten, som udtrykkeligt overdrager EPSO opgaver, som indtil da ligger hos udvælgelseskomitéerne, ikke har beføjelse til at udføre sådanne opgaver, navnlig ikke opgaver, som hvad angår rekruttering af tjenestemænd berører fastlæggelsen af prøvers indhold og rettelsen af dem, herunder prøver i form af multiple choice-spørgsmål, der tilsigter en evaluering af evnerne til at ræsonnere verbalt og numerisk og/eller af det generelle kendskab til Den Europæiske Union, uanset at disse prøver blev præsenteret som værende ansøgernes »adgangsprøver« til udvælgelsesprøvens skriftlige og mundtlige prøver. Dette gælder så meget desto mere, hvis antallet af ansøgere, som får lov at deltage i udvælgelsesprøvens skriftlige prøver, sådan som i det foreliggende tilfælde, kun er en yderst lille procentdel af ansøgerne i den indledende fase.

71 Desuden er det rigtigt, at udvælgelseskomitéernes arbejdsbyrde er blevet forøget mærkbart med Unionens udvidelse og stigningen i antallet af ansøgere til udvælgelsesprøver til rekruttering af tjenestemænd, men det er ikke desto mindre sådan, at den ekstra arbejdsbyrde, det for en udvælgelseskomité indebærer at overvåge og føre tilsyn med adgangsprøver i den indledende fase, kun udgør en lille del sammenlignet med den store arbejdsbyrde, som de skriftlige og mundtlige prøver kræver – selv hvis kun et reduceret antal ansøgere i sidste ende får adgang til disse prøver.

72 Det følger af alt det foregående, at de anfægtede afgørelser skal annulleres.

Spørgsmålet om, hvorvidt påstanden om, at alle tilknyttede retsakter annulleres, kan antages til realitetsbehandling

73 Denne påstand må afvises, for så vidt som den begrænser sig til i vage vendinger at henvise til afgørelser fra EPSO, som ikke kan identificeres (jf. i denne retning Rettens kendelse af 24.3.1993, sag T-72/92, Benzler mod Kommissionen, Sml. II, s. 347, præmis 16, 18 og 19). Det vil imidlertid tilkomme Kommissionen at drage konsekvenserne af Personalerettens annullation af de anfægtede afgørelser og at ophæve enhver tilknyttet retsakt, i det omfang en sådan ophævelse pålægges ved artikel 233 EF.

Sagens omkostninger

74 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 1, pålægges det – medmindre andet gælder i henhold til bestemmelserne i reglementets andet afsnit, kapitel 8 – den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. I henhold til artikel 87, stk. 2, kan Retten, såfremt dette findes rimeligt, træffe bestemmelse om, at den tabende part kun pålægges at betale en del af sagens omkostninger eller slet ikke pålægges at betale sagsomkostninger. I henhold til procesreglementets artikel 89, stk. 4, bærer en intervenient sine egne omkostninger.

75 Det følger af denne doms præmisser, at Kommissionen har tabt sagen. Sagsøgeren har endvidere udtrykkeligt nedlagt påstand om, at Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger. De foreliggende omstændigheder kan ikke begrunde anvendelsen af procesreglementets artikel 87, stk. 2, hvorfor det bør pålægges Kommissionen at betale sagens omkostninger. Hvad angår intervenienten, EDPS, må det fastslås, at denne må bære sine egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

PERSONALERETTEN (Første Afdeling):

1) Det Europæiske Personaleudvælgelseskontors afgørelser af 31. maj 2007 og af 6. december 2007, hvorved Dimitrios Pachtitis blev udelukket fra listen over de 110 ansøgere, der havde opnået de bedste resultater i adgangsprøverne til den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AD/77/06, annulleres.

2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler Dimitrios Pachtitis' omkostninger.

3) Intervenienten, Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, bærer sine egne omkostninger.

Gervasoni Tagaras Kreppel

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 15. juni 2010.

W. Hakenberg
Justitssekretær

H. Tagaras
Formand for Anden Afdeling